

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. november 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A jelentési kötelezettség megszegésének vétsége és más bűncselekmény miatt **az I.r. vádlott és társai** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2011. március 1. napján kihirdetett Kb.II.156/2010/10. számú ítéletét az I.r., II.r., III.r. vádlottak tekintetében **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2011. március 1. napján kihirdetett Kb.II.156/2010/10. számú ítéletével az I.r. vádlottat a Btk.350. § (1) bekezdés szerinti jelentési kötelezettség megszegésének vétsége miatt 100 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen: 250.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A II.r. vádlottat a Btk. 348. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti szolgálatban köteleességszegés vétsége miatt 2 évre próbára bocsátotta. A III.r. vádlottat a Btk.348. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti szolgálatban köteleességszegés vétsége miatt 2 évre próbára bocsátotta. Kötelezte a vádlottakat az elsőfokú bírósági eljárás során felmerült bűnügyi költség - személyenként 1285 forint - megfizetésére. Az I.r. vádlott javára 20 havi részletfizetést engedélyezett és rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról is.

Az ítélet kihirdetését követően a katonai ügyész fellebbezést jelentett be az I.r. vádlott vonatkozásában súlyosabb pénzbüntetés kiszabása, a II-III.r. vádlottak esetében az alkalmazott intézkedés helyett pénzbüntetés kiszabása végett. Az I.r. vádlott és védője fellebbezést jelentettek be, felmentés érdekében. A II. r. és a III.r. vádlottak és védőjük az ítéletet tudomásul vették.

A Budapesti Katonai Ügyészség a bejelentett ügyészi fellebbezés indokolásában rámutatott, hogy I.r. vádlott által megvalósítottához hasonló cselekményeket a jogalkalmazói gyakorlat 2009. december 31. napjával bezárólag 180 napi tétel körüli pénzbüntetéssel szankcionálta. A gyakorlat megváltozását kizárólag a pénzbüntetés napi tétel minimumösszegének törvényi felemelése okozta. Az ügyészi álláspont szerint a korábbi bírói gyakorlat továbbra is irányadó, jelen esetben ezért 180-210 napi tétel kiszabása indokolt az I.r. vádlottal szemben. A II.r. és III.r. vádlottak tekintetében azt fejtette ki, hogy bár cselekvőségük járulékos jellegű, ez nem indokolja velük szemben intézkedés alkalmazását. Álláspontja szerint a büntetési célok érvényre juttatásához a II.r. és III.r. vádlottakkal szemben is - az I.r. vádlotthoz és egymáshoz képest differenciált mértékben - pénzbüntetés kiszabása szükséges.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.122/2011. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta. Az I.r. vádlott és védőjének fellebbezéseit alaptalannak tartotta. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, utalt rá azonban, hogy a bíróság az írásbafoglalással és felterjesztéssel késedelmeskedett. (Be.260. § (4) bekezdés, Be.341. § (2) bekezdés). A bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta és a vádlottak ténybeli beismerése mellett, a további bizonyítékok összevetésével, mérlegelésével, annak eredménye megindokolásával, megalapozott tényállást állapított meg. Annak kiegészítése annyiban szükséges, hogy rögzíteni kell, miszerint az I.r. vádlott 2001. év óta teljesít rendőri szolgálatot. Az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére okszerűen következtetett, a cselekmények jogi minősítése, annak indokolása helytálló volt. A kiszabott szankció azonban, a cselekmények számottevő elszaporodottságára is tekintettel egyik vádlott esetében sem alkalmas a Btk. 37. §-ában meghatározott büntetési célok - különösen a generális prevenció - érvényre juttatásához. A kifejtettekre figyelemmel a bejelentett ügyészi fellebbezésnek megfelelően indítványozta mindhárom vádlott vonatkozásában az alkalmazott jogkövetkezmények súlyosítását azzal, hogy a másodfokú bíróság a II.r. és III.r. vádlottak részére részletfizetési kedvezményt engedélyezzen.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.r. vádlott a saját védelmében eljárva bizonyítás felvételét: A szolgálatvezető tanúkenti kihallgatását indítványozta. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt az érvelését, miszerint a szolgálati helyen kialakult gyakorlatnak megfelelően járt el. Megítélése szerint a kihallgatni indítványozott tanú igazolni tudja, hogy a gyakorlat szerint a rendőröknek egymástól függetlenül, külön-külön nem kell jelentést írniuk, jelentést mindig csak egyikük tesz. Bevett gyakorlat a kapitányságon, hogy a jelentést annak foganatosítója írja meg. 2006. év óta többször volt hasonló eset. A statisztika javítása érdekében a közrendvédelmi állomány írja meg a jelentést. Csatolt egy nyilatkozatot (Kbf.7/A. sorszám alatt), amely igazolja, hogy a cselekmény napján, 12 óra és 13 óra körüli időben más büntetőügyben kellett eljárás cselekményt foganatosítania. A nyilatkozat ezáltal igazolja, hogy a jelentésének megfelelő időben történő megtétele objektív akadályba ütközött. Elismerte, hogy a piacon történt intézkedése nem volt szakszerű, azonban arról nem szándékosan mulasztott el jelentést tenni. Terhére legfeljebb csak gondatlansága értékelhető, ez a körülmény azonban mindössze fegyelmi - nem pedig büntetőjogi - felelőssége megalapozására alkalmas. Az I.r. vádlott utalt rá, hogy - vélhetőleg - a büntetőügy megindulásában a volt rendőrkapitánnyal fennállt feszült viszonya is közrejátszott.

A II.r. és III.r. vádlottak védője a fellebbezéssel támadott ítélet helybenhagyására tett indítványt. Kiemelte, hogy védenecsei igyekeztek az I.r. vádlott szakszerűtlen eljárását orvosolni, ezzel szakmai hibát követtek el. A kiszabott intézkedés törvényes, mértéke helytálló. A II.r. és III.r. vádlottakkal szemben a szankció súlyosítása nem indokolt, rendezett életkörülményeikre, jó parancsnoki jellemzésükre, dicséreteikre is tekintettel.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában bűnösségének megállapítása esetére a kiszabott büntetés enyhítését és bírói mentesítés alkalmazását kérte. Utalt rá, hogy a kiszabott pénzbüntetés, és a löfegyverének leadásával járó pótlólagos költségek megfizetése számára a jövedelmi-vagyoni viszonyával arányban nem álló megterhelést jelentene.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A III.r. vádlott az utolsó szó jogán utalt rá, hogy jelen büntetőügy két és fél éve van folyamatban. Ez a vádlottak mindegyikének súlyos hátrányt jelent, többek között azáltal is, hogy ez idő alatt semmilyen soron kívüli juttatásban nem részesülhettek.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás szabályokat - túlnyomórészt - betartotta, eleget tett törvényben előírt oktatási kötelezettségének. Megsértette azonban a Be.260. § (4) bekezdésében írt rendelkezést, mivel a törvényben meghatározott határidőn túl foglalta ítéletét írásba.

Az elsőfokú bíróság a tárgyalásokon a szükséges bizonyítást lefolytatta, ennek keretében a releváns okirati bizonyítékokat szabályszerűen tette - ismertetéssel - a tárgyalás anyagává. Az I-III.r. vádlottakat, valamint a tanút (a rendőri intézkedéssel érintett személyt), és a tanúkat kellő terjedelemben kihallgatta, az elsőfokú eljárás során meg nem jelent tanúnak a nyomozati szakban tett tanúvallomását (14. naplósám alatt), szabályosan ismertette. Az elsőfokú bíróság az I-III.r. vádlottak ténybeli beismerő vallomása, az elsőfokú eljárás során kihallgatott tanúk vallomása és a releváns okirati bizonyítékok (2/b, 2/d, 2/e, 4/a nsz. alatti rendőri jelentések, az 5. nsz. alatti szolgálatteljesítési táblázat, a 17-19. naplósám alatti munkaköri leírás) alapján mindhárom vádlott cselekvősege tekintetében helyesen mérlegelve állapította meg a tényállást.

Az Ítéltábla álláspontja szerint azonban annak helyesbítése és részben kiegészítése szükséges, a Be.352. § (1) bekezdés alapján. Az elsőfokú bíróság által rögzítettekkel szemben megállapítható, hogy a cselekmény elkövetése idején a vádlottak nem a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 3/1995. BM rendelet, hanem a 2008. január 1. napjától 2011. szeptember 30. napjáig hatályban volt 62/2007. IRM rendelettel meghatározott szolgálati szabályzat hatálya alá tartoztak. Eljárásuk e rendelet 57. § (3) bekezdésébe, az 58. § (4) bekezdésébe, a 102. § (1) bekezdés a) pontjába ütközött. A II. és III.r. vádlottak megszegték továbbá a Magyar Köztársaság Rendőrségének Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat kiadásáról szóló 22/1987 (XI.18) ORFK utasítás 10/2. és 31. pontjában írt rendelkezését.

A hivatkozott kiegészítésekkel a fellebbezéssel támadott ítélet a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól mentes, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapjául.

Az I.r. vádlottnak a fellebbviteli nyilvános ülésen előadott bizonyítási indítványa nem volt alapos. Fedor Zsolt Illés r. ftzls. szolgálatvezetőt az elsőfokú bíróság a szükséges körben tanúként kihallgatta. Az indítvány - indokolása szerint - arra irányult, hogy a tanú előadásával alátámassza, hogy létezik az a gyakorlat, miszerint az intézkedésben részt vett rendőrök közül csak egyvalakinek kell megírnia a jelentést. Ez a körülmény azonban nem volt vitatott, emellett rögzíthető, hogy az I.r. vádlott cselekményének büntetőjogi megítélése szempontjából jelentőséggel nem bírt. Az indítványozott bizonyítás ugyanakkor az ügy további indokolatlan elhúzódását eredményezhette volna. A másodfokú eljárás során csatolt, az I.r. vádlott egyéb hivatalos elfoglaltságát igazoló beadvány egy szűk időintervallum vonatkozásában adott tájékoztatást. A tényállás szempontjából ezért nincs relevanciája. Azzal sem volt ugyanakkor szükséges kiegészíteni a tényállást, hogy az I.r. vádlott 2001. év óta teljesít rendőri szolgálatot. A vonatkozó fellebbviteli ügyészi indítvány az I.r. vádlott cselekvőségének megítélése szempontjából irreleváns adat rögzítését szorgalmazta, ezért az Ítélet tábla a tényállás ilyen kiegészítését mellőzte.

Az I.r. vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállás alapján a vádlottak bűnösségére okszerűen következtetett és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy az I.r. vádlott a cselekmény elkövetésekor bűnügyi, ún. „forrónyomos” szolgálatba volt vezényelve, a II.r. és III.r. vádlottak szolgálatellátásától függetlenül. Az I.r. vádlott előjárói intézkedés nélkül vett részt a x elleni intézkedésben. Ebből helyesen jutott arra a következtetésre, miszerint a bűnügyi szolgálati feladatán kívül, kényszerintézkedést (bilincselést) is magában foglaló közrendvédelmi intézkedésben részt vett I.r. vádlottnak, valamint a rendes szolgálati feladatában eljáró II. és III.r. vádlottaknak külön - külön jelentést kellett volna tenni az előjárójuknál a foganatosított kényszerintézkedésről. A jelentés megtétele nem adminisztratív jellegű kötelezettség. Annak célja az előjáró tájékoztatása. Nem releváns, hogy a jelentés szövegét ki készíti el. Jelen ügyben annak volt kiemelkedő jelentősége, hogy a kényszerintézkedés során azonnal egyik vádlott sem tett jelentést, illetőleg az I.r. vádlott csak kétszeri, kifejezett előjárói rákérdezést követően tett írásos jelentést. A többszöri érdeklődésre, és az azt követő, az előjárónál az I. és II.r. vádlottak részéről közösen megjelenve tett beismerésre figyelemmel az I.r. vádlott eljárását gondatlannak tekinteni nem lehetett. A vádlottak vonatkozásában a jelentés megtételére objektív akadály sem merült fel.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlott cselekményét a vádiratban foglaltakkal egyezően, a Btk.350. § (1) bekezdése szerint jelentési kötelezettség megszegése vétségének, míg a II-III.r. vádlottak cselekményét attól eltérően, a Btk.348. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti szolgálatban kötelességszegés vétségének minősítette. A jelentési kötelezettség megszegésének vétsége helyett a szolgálatban kötelességszegésnek minősül a vádlottak cselekménye, ha a jelentési

kötelezettséget az ellátott szolgálat szabályai előírják (BH1995. 264.) Az ítélkezési gyakorlat egységes a tekintetben, hogy a konkrét szolgálattal kapcsolatos jelentéstétel elmulasztása esetén szolgálatban kötelességszegés megállapításának van helye. Az elsőfokú bíróság a jogalkalmazói gyakorlatra helytállóan utalt, a hivatkozott az eseti döntés számát azonban tévesen tüntette fel.

A kiszabott büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés, illetőleg a büntetés enyhítését célzó I.r. vádlotti fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során mindhárom vádlott vonatkozásában minden releváns súlyosító és enyhítő körülményt figyelembe vett. A kiszabott büntetések törvényesek. A büntetések a cselekmények súlyával arányban állnak, igazodnak a bűncselekmények és a vádlottak társadalomra veszélyességéhez, bűnösségük fokához, továbbá az egyéb releváns súlyosító- és enyhítő körülményekhez. A büntetések a vádlottak cselekvőségéhez mérten differenciáltak, a fennálló belső arányosság mellett a Btk.37. §-ában foglalt büntetési célok érvényre juttatásához megfelelőek, elegendőek. Súlyosításuk nem indokolt, a Fővárosi Ítéltábla azonban további enyhítésre sem látott lehetőséget.

Az I.r. vádlott bírói mentesítésre irányuló indítványára tekintettel az Ítéltábla utal rá, hogy az I.r. vádlott a Btk.102. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel - törvény erejénél fogva, külön bírói rendelkezés nélkül - mentesítésben részesül az elítéléshez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól, a pénzbüntetést kiszabó ítélet jogerőre emelkedésének napján.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete egyéb rendelkezéseit tekintve is törvényes, ezért azokat a másodfokú bíróság helyes indokai alapján helybenhagyta azzal, hogy a II.r. vádlott születési ideje a személyi igazolványában rögzített adatok alapján helyesen: 1987. július 10. napja. A II.r. vádlott lakcímének irányítószáma pedig helyesen: 3127.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2012. november 7. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I., II. és a III.r. vádlottak vonatkozásában jogerős és I.r. vádlott tekintetében végrehajtható.

Budapest, 2012. november 7. napján

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitel  l:
Tóth Mihályné tisztviselő